

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อโลกใหม่ ดังนั้นโลกเก่านี้จะถูกทำลายอย่างแน่นอน
- คำถาม:** นิสัยที่ดีใดที่มนุษย์มี ซึ่งพวกเขาไม่ได้รับการบรรลุผลใดๆจากนิสัยนั้น ?
- คำตอบ:** มนุษย์มีนิสัยในการจดจำระลึกถึงพระเจ้าก็ต่อเมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้นเท่านั้น แล้วพวกเขาก็พูดว่า “โอ้ พระเจ้า!” พวกเขาคิดถึงภาพลักษณ์รูปไข่ชั่ววูบ แต่เพราะพวกเขาไม่มีการตระหนักรู้จักท่านอย่างแท้จริงพวกเขาจึงไม่ได้รับการบรรลุผลใดๆ แล้วพวกเขาก็พูดว่าท่านให้ความสุขและความทุกข์ ท่านให้ทุกสิ่ง ลูกๆ ไม่พูดเช่นนั้นอีกต่อไป

โอม ซานติ พ่อถูกเรียกว่าผู้สร้างด้วยเช่นกัน ผู้สร้างอะไร? ท่านเป็นผู้สร้างโลกใหม่ โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์ ดินแดนแห่งความสุข ผู้คนใช้ชื่อเหล่านี้แต่พวกเขาไม่มีความเข้าใจเลย พวกเขาแม้กระทั่งเรียกวัดของภพชะตาว่า “สุขธรรม” (ดินแดนแห่งความสุข) อย่างไรก็ตามนั่นเป็นเพียงวัดเล็กๆ ภพชะตาคือนายของโลกราวกับว่าพวกเขาได้ทำให้ใครบางคนที่เป็นนายที่ไม่มีขีดจำกัดให้เป็นนายที่มีขีดจำกัด พวกเขาเรียกวัดเล็กๆ ของภพชะตาว่า “ดินแดนแห่งความสุข” ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาวาเขาเป็นนายของโลก เขาเคยอาศัยอยู่ในบารัต ลูกเช่นกันไม่รู้สิ่งใดเลยก่อนหน้านี้ พ่อรู้ทุกสิ่ง ท่านรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก เวลานั้นลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าใครคือบราห์มา วิษณุ และชังการด้วย ชีวาคือพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด อัชชะ ดังนั้นประชาบิดาบรรพมามาจากที่ไหน? ท่านเป็นมนุษย์เช่นกัน ประชาบิดาบรรพมาต้องมีอยู่ที่แน่นอน บราห์มินต้องถูกสร้างที่นี้โดยผ่านท่าน ประชาบิดา(พ่อของปวงประชา)หมายถึงผู้ที่นำลูกๆ มาเลี้ยงดูโดยผ่านปาก ลูกคือลูกที่เกิดจากปาก เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าพ่อได้ทำให้บราห์มาเป็นของท่านและสร้างลูกๆ ที่เกิดจากปากผ่านท่านได้อย่างไร พ่อเข้ามาในเขา(บราห์มา)และพูดว่า: ผู้นี้คือลูกของพ่อ ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้ให้ชื่อเขาว่าบราห์มาอย่างไร ไม่มีใครอื่นรู้ว่าเขาถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงสรรเสริญพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดว่าเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด อย่างไรก็ตามไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใครว่าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ ท่านคือพ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมด รูปของท่านคือจุดแห่งแสงด้วยเช่นกัน ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก เป็นในเวลาที่ลูกได้รับความรู้นี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้มีความรู้นี้เลย ผู้คนเฝ้าแต่พูดเกี่ยวกับบราห์มา วิษณุ และชังการ แต่ไม่มีใครรู้อะไรเกี่ยวกับพวกเขาเลย ดังนั้นลูกต้องอธิบายให้กับทุกคน เวลานั้นลูกได้กลับมาคิดถึง ลูกๆ รู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เหตุนี้เองท่านจึงสามารถให้ความรู้แก่ลูกและสอนลูก ราชาโยคะนี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ยุคทอง ดังนั้นโลกเก่าต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน มีสงครามมหาภพชะตาสำหรับสิ่งนั้น เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกได้ศึกษาคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกกำลังรับฟังพ่อโดยตรง พ่อไม่ได้นั่งแล้วอ่านคัมภีร์ การท่องมนต์ การทรมานตนเอง การศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาต้องการผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเข เพราะพวกเขาทำความเพียรพยายามนั้นเพียงเพื่อที่จะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามด้วยความรู้ที่เท่านั้นที่จะสามารถมีการหลุดพ้น ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถดำเนินไปในเวลาเดียวกัน เวลานั้นเป็นอาณาจักรของความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา “โอ้พระเจ้าผู้เป็นพ่อ!” ออกมาจากปากของทุกคนอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าพ่อได้ให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกแล้วว่าท่านเป็นเพียงจุดที่แสนเล็ก เพียงพ่อเท่านั้นที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้ทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในพ่อผู้เป็นจุด ความรู้คงอยู่ในดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดซึ่งหมายความว่าท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นคือผู้ที่สูงสุด เมื่อผู้คนพูดว่า “โอ้ พระเจ้า” พวกเขาก็จดจำภาพลักษณ์รูปไข่ชั่ววูบ ชีวาลิงกัม แม้ว่าสิ่งนั้นจะไม่ใช้การจดจำอย่างถูกต้องแม่นยำ เป็นราวกับว่าพวกเขาได้สร้างนิสัยของการจดจำพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์ ลูกๆ ไม่พูดเช่นนั้นอีกต่อไปแล้ว ลูกๆ รู้ว่าพ่อคือผู้ประทานความสุข ดินแดนแห่งความสุขมีอยู่ในยุคทอง ไม่เคยมีการกล่าวถึงความสุขที่นั่น ในยุคเหล็กนี้มีแต่ความทุกข์เท่านั้น ไม่มีการกล่าวถึงความสุขที่นั่น พระเจ้าผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าพวกเขาทั้งหมดคือพี่น้องชาย แต่ก็ไม่มีใครรู้จักพ่อของดวงวิญญาณ ทุกคนเป็นลูกของพ่อผู้เดียวอย่างแน่นอน แต่บางคนก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านอยู่ในเธอและอยู่ในฉันด้วยเช่นกัน อ้า! แต่ลูกคือดวงวิญญาณ นั่นคือร่างกายของลูก ดังนั้นจะมีสิ่งที่สามได้อย่างไร? ดวงวิญญาณไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด มีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณที่มีชีวิต(ชีพ อาตมา) มันไม่ได้มีการกล่าวว่า: ดวงวิญญาณสูงสุดที่มีชีวิต ในกรณีนั้นดวงวิญญาณสูงสุดจะอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งได้อย่างไร? หากพ่ออยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งนั้นก็

เป็นความเป็นพ่อ พ่อไม่ได้รับมรดกของเขาจากพ่อ เป็นลูกๆที่ได้รับมรดกจากพ่อของพวกเขา ทุกคนจะเป็นพ่อได้อย่างไร ? แม้กระทั่งเรื่องเล็กน้อยๆเช่นนั้นก็ยังไม่มีใครเข้าใจ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ลูกๆ หัวพันปีที่แล้วพ่อทำให้ลูกๆรู้คิดมาก! ลูกเคยถูกทำให้หิวโหยมานานมัย มั่งคั่ง และรู้คิดเสมอ ไม่มีใครอื่นที่จะรู้คิดมากกว่าลูก ความเข้าใจที่ลูกได้รับในเวลานี้จะไม่คงอยู่นั่น ที่นั่นลูกไม่ตระหนักว่าลูกจะตกลงมาอีกครั้ง หากลูกต้องตระหนักถึงสิ่งนั้น ลูกจะไม่ได้สัมผัสกับความสุขแบบเดียวกัน แล้วความรู้นี้จะหายไป เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกมีความรู้ของละครนี้ในสติปัญญาของลูก เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีสิทธิ์ในสิ่งนี้ อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกเป็นของสกุลบราห์มิน กับลูกบราห์มินเท่านั้นที่พ่อพูดความรู้นี้แล้วลูก บราห์มินก็ถ่ายทอดสิ่งนี้ให้กับทุกคนอื่น ได้รับการจดจำว่าพระเจ้ามาและสร้างสวรรค์ ท่านมาและสอนราชาโยคะ ดูสิว่าผู้คนเฉลิมฉลองการถือกำเนิดของกษณะอย่างไร พวกเขาเข้าใจว่ากษณะเคยเป็นนายของสวรรค์ แต่มันไม่เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่ากษณะเป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน เมื่อเป็นอาณาจักรของเขาก็ไม่มีศาสนาอื่นใด อาณาจักรของเขาอยู่เหนือทั้งโลก อยู่ริมฝั่งของแม่น้ำยมุนา ใครกำลังอธิบายสิ่งทั้งหมดนี้แก่ลูก? พระเจ้าพูด ผู้ที่ถ่ายทอดพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้พระเจ้าเองที่กำลังพูดกับลูก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในบรรดามนุษย์ทั้งหมด มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะกลายเป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นลูกจะลงมาและได้รับรางวัลของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกๆ ควรจะมีพองแห่งความสุขภายในตัวลูกที่ชีพบาบา, บาบาที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกกำลังสอนลูก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่านรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก บาบาเช่นนั้นมาเพื่อเราและดังนั้นลูกควรจะมีพองแห่งความสุขภายในตัวลูก เมื่อลูกพูดกับบาบา: “บาบานั้นได้ทำให้ท่านเป็นทายาทของฉัน” พ่อก็อุทิศตัวท่านเองให้กับลูกเช่นนั้น ลูกๆ พูดว่า: “พระเจ้า เมื่อท่านมาฉันจะอุทิศตัวฉันเองกับท่าน ฉันจะทำให้ท่านเป็นลูกของฉัน” ผู้เดียวนี้เท่านั้นที่ทำให้ลูกๆ ของท่านเป็นทายาทของท่าน ลูกจะทำให้บาบาเป็นทายาทของลูกได้อย่างไร? นี่คือการที่ลึกลับมากด้วยเช่นกัน ในการแลกเปลี่ยนทุกสิ่งที่คุณมีเป็นงานสำหรับสติปัญญาของลูก ผู้ที่ยากจนแลกเปลี่ยนทุกสิ่งอย่างเร็วมาก แทบจะไม่มีผู้ที่มั่งคั่งทำสิ่งนี้; ไม่จนกว่าพวกเขาจะได้รับความรู้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่มีความกล้าหาญมากขนาดนั้น ผู้ที่ยากจนพูดอย่างรวดเร็วมากว่า: บาบานั้นจะทำให้เพียงท่านเท่านั้นเป็นทายาทของฉัน นอกจากนั้นฉันมีสิ่งใด? เมื่อทำให้ท่านเป็นทายาทของลูก ลูกก็ต้องหารายได้เพื่อการเลี้ยงชีพของตนเองด้วยเช่นกัน เพียงแค่อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ท่านให้วิธีการมากมายกับลูกที่จะทำสิ่งนี้ พ่อเพียงแค่สงสัยว่ามีลูกคนใดกำลังใช้จ่ายเงินในการกระทำที่เป็นบาปหรือไม่ ลูกกำลังใช้เงินของลูกเพื่อที่จะทำให้มนุษย์กลายเป็นดวงวิญญาณบุญหรือไม่? ลูกกำลังทำงานรับใช้อย่างเป็นระบบหรือไม่? ท่านตรวจสอบทั้งหมดนี้แล้วแนะนำลูก ผู้ที่เคยใช้ส่วนแบ่งจากธุรกิจของเขาเพื่อบริจาคหรือให้ทานในนามของพระเจ้าด้วยเช่นกัน นั่นเป็นทางอ้อม เวลานี้พ่อมาโดยตรง ผู้คนเชื่อว่าในชาติเกิดถัดไปของพวกเขาพระเจ้าจะให้ผลของสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำในชาติเกิดปัจจุบันของพวกเขา เมื่อบุคคลนั้นยากจนและไม่มีความสุข เขาเข้าใจเขาต้องเคยทำการกระทำเช่นนั้นในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของเขา หากใครบางคนทำการกระทำที่ดีเขาจะอยู่อย่างมีความสุข พ่ออธิบายแก่ลูกๆถึงปรัชญาแห่งกรรม การกระทำทั้งหมดของลูกในอาณาจักรของราวันกลายเป็นบาป ราวันไม่ได้มีอยู่ในยุคทองและยุคเงิน ดังนั้นไม่มีการกระทำใดของลูกเป็นบาปที่นั่น เมื่อลูกทำการกระทำที่ดีที่ลูกได้รับความสุขชั่วคราว อย่างไรก็ตามมีความเจ็บป่วยหรือความซับซ้อนประเภทใดประเภทหนึ่งเพราะนั่นคือความสุขชั่วคราว พ่อพูดว่า: เวลานี้อาณาจักรของราวันกำลังจะถูกทำลาย ชีพบาบากำลังก่อตั้งอาณาจักรของราม ลูกรู้ว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไร บารัตกลับมาอีก 5000 ปีที่แล้วบารัตเป็นสวรรค์ อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เริ่มขึ้น เป็นเชื้อสายของพวกเขาที่มีอยู่มาก่อน กษณะเป็นเจ้าชายแล้วเมื่อเขาแต่งงานเขาได้รับการสวมมงกุฎเป็นราชา และได้ชื่อว่าเป็นนารายณ์ ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ดังนั้นลูกจึงอัศจรรย์ใจ บาบาท่านบอกความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างทั้งหมดแก่เรา คำสอนที่ท่านให้แก่เรานั้นสูงส่งมาก ฉันอุทิศตนเองต่อท่าน ฉันต้องไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนจนกระทั่งเวลาสุดท้ายดังนั้นลูกต้องจดจำครูอย่างแนบแน่นด้วยเช่นกัน พวกเขาจดจำครูของพวกเขาในโรงเรียนใช่ไหม? มีครูมากมายมากในโรงเรียนเหล่านั้น พวกเขามีครูที่แตกต่างกันสำหรับแต่ละชั้นเรียนที่นั่น ที่นี้มีครูเดียวเท่านั้น ท่านน่ารักมาก พ่อน่ารัก ครูก็น่ารัก ก่อนหน้านี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาท่านได้รับการจดจำด้วยศรัทธาทั้งหมด เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกโดยตรง ดังนั้นลูกควรจะมีสุขอย่างมากมาย ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น ลูกพูดว่า: บาบานั้นลืมหัน ฉันไม่รู้จะทำไมสติปัญญาของฉันถึงไม่จดจำท่าน มีการกล่าวว่า: พระเจ้าหนทางและวิธีการของท่านนั้นพิเศษสุด บาบาหนทางและวิธีการสำหรับการปลดปล่อยและการหลุดพ้นของท่านนั้นแสนมหัศจรรย์ ลูกควรจะมีจดจำพ่อเช่นนั้น ภรรยาร้องเพลงสรรเสริญสามีของเธอ เธอพูดว่า: เขาดีมาก เขามีทรัพย์สินสมบัตินี้และทรัพย์สินสมบัตินั้น เธอมีความสุขนั้นภายในตัวเธอ ผู้เดียวนี้คือสามีเหนือสามีทั้งหมด ท่านคือพ่อเหนือพ่อทั้งหมด เราได้รับความสุขมากมายจากท่าน ลูกได้รับความสุขจากคนอื่นเท่านั้น ใช่ ลูกได้รับความสุขจากครูเพราะลูกหารายได้ด้วยการศึกษาเล่าเรียน ลูกรับครูเมื่อลูกถึงสภาพที่ปลดเกษียณของลูก พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อถึงเวลาของการปลดเกษียณของลูก ผู้นี้อยู่ในสภาพการปลด

เกษียณของเขาและพ่อก็อยู่ในสภาพการปลดเกษียณของพ่อเช่นกัน ลูกทั้งหมดของพ่ออยู่ในสภาพของการปลดเกษียณเช่นกัน พ่อ ครู และภรรยา ทั้งสามรวมกัน พ่อกลายเป็นครูแล้วกลายเป็นภรรยาด้วยเช่นกันและพาเรากลับบ้านไปกับท่าน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ บาบาก็อธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก ไม่มีความรู้ใดที่สูงกว่าความรู้นี้ และไม่จำเป็นต้องมีความรู้ใดๆเพิ่มอีกต่อไป เมื่อเรามีความรู้ที่เต็มที่เราก็จะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นเราจะทำอะไรกับความรู้อื่น? เมื่อลูกเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกและอยู่ในการจดจำระลึกถึงนั้นลูกก็สามารถอยู่อย่างมีความสุข เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณบุญลูกต้องคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน เป็นศาสนาของมายาที่ทำลายโยคะของลูก เป็นในโยคะนี้ที่มายาสร้างอุปสรรค ลูกล้มท่านและพายุมากมายของมายาก็มา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ผู้นี้ย่นำหน้าทุกคน ดังนั้นเขาจึงมีประสบการณ์ทุกอย่างก่อน เป็นเมื่อพายุเหล่านี้มาหาฉันก่อนเท่านั้นที่ฉันสามารถอธิบายเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้กับลูกๆ ทุกคน พายุเหล่านี้ของมายาจะมา เหล่านี้จะมาหาบาบาและจะมาหาลูกด้วยเช่นกัน หากไม่มีพายุของมายาและโยคะของลูกสมาธิของลูกจะต้องไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ในกรณีเช่นนั้นลูกไม่สามารถอยู่ที่นี้ เมื่อลูก ทั้งหมดไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ทุกคนจะกลับบ้าน “ชบวนพิธีแต่งงานของชีวา”ได้รับการจดจำ เมื่อชีพบบามาเท่านั้นที่พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดสามารถกลับบ้านได้ ชีพบบาเพียงแค่ว่าเพื่อที่จะพาทุกคนกลับบ้าน จะไม่มีดวงวิญญาณมากมายในยุคทอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้ชีพบบาเป็นทายาทของลูกและแลกเปลี่ยนทุกสิ่งที่คุณมี เมื่อทำให้ท่านเป็นทายาทของลูก ลูกต้องหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพของลูกด้วยเช่นกัน อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ อย่าได้ใช้เงินทองของลูกสำหรับการกระทำที่เป็นบาปใดๆ
2. ลูกควรมีฟองแห่งความสุขอยู่ในตัวลูกที่บาบาเอง,มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูก! เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และเป็นบุญ คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง อย่าได้หวาดกลัวพายุของมายา

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขและด้วยสภาพของจิตวิญญาณของลูก จบสิ้นสต็อกของสิ่งที่ไร้ประโยชน์

ด้วยสภาพของจิตวิญญาณของลูก จงจบสิ้นสต็อกของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ไม่เช่นนั้นเมื่อพูดถึงความอ่อนแอของกันและกันลูกจะเฝ้าแต่แพร่กระจายเชื้อโรคของโรคนี้ออกไปในบรรยากาศ และโดยการทำเช่นนี้บรรยากาศก็จะมีพลัง ดวงวิญญาณมากมายจะมาหาลูกด้วยความรู้สึกหลายประเภท แต่ให้พวกเขาจากไปด้วยสิ่งที่เต็มไปด้วยความปรารถนาดีเท่านั้น สิ่งนี้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อลูกได้สะสมสต็อกของสถานการณ์ที่มีความสุข หากลูกมีสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์สำหรับใครบางคนในหัวใจของลูกแล้ว ที่ใดที่มีเรื่องเหล่านี้อยู่ พ่อจะไม่อยู่ที่นั่น แต่จะมีบาป

คติพจน์: เมื่อสวิตช์ของสำนักของคุณเปิดอยู่ ลูกจะไม่สามารถมีอารมณ์เสีย

*** โอม ชานติ ***